

[Fibiger.]

Der staar deri, at Kørekortet skal fratages Bilisten for et bestemt Tidsrum, dog ikke under 1 Aar. Meningen er, at det skulde frakendes ham for bestandig. Jeg ved ikke, hvorledes denne Fejl har indsneget sig; det Forslag har været stillet paa et tidligere Tidspunkt, men det endelige Forslag, jeg stillede, gik ud paa, at Førerbeviset skulde frakendes en saadan Bilist for bestandig.

Endvidere mener jeg, at den, der skænker for en Mand, der skal køre Bil, og er klar over, at han er paavirket af Spiritus, ogsaa bør ifalde en Straf, og Straffen bør være saa streng, at vedkommende risikerer at miste sin Bevilling til at udøve Beværternæring.

I det Udvalg, der i Fjor var nedsat angaaende Ædruelighedsloven, blev der stillet et Ændringsforslag i denne Retning. Det kom ikke til Behandling her; jeg tror, man i Udvalget mente, at en saadan Bestemmelse rettelig hørte hjemme i Motorloven. Jeg vil derfor antage, at den vil vinde betydelig Tilslutning fra dem, der den Gang saa, at dette var den Vej, man maatte gaa, hvis man virkelig vilde træffe Foranstaltninger til at hindre de mange Færdselsulykker ude over Landet.

Jeg ved godt, at der bliver sagt, at mange af disse Ulykker ikke hidrører fra, at Chaufføren har været beruset. Men jeg er overbevist om, at de allerfleste Ulykker foraarsages ved, at Chaufføren har været paavirket af Spiritus. Det viser sig ved Forsøg, der er foretaget, at der skal et meget lille Kvantum til for at øve en vis Indflydelse, og det gaar jo saadan, at Chaufføren, naar han har faaet lidt Spiritus, er tilbøjelig til at sætte Farten op. Efter de Ulykker, der sker ved Bilkørsel, tror jeg, det maa være saadan, at man maa vælge mellem, om man vil drikke Spiritus, eller man vil føre Bil. Hvis man ikke vil give Afkald paa Nydelsen af Spiritus, maa man være klar over, at saa maa man give Afkald paa at føre Motorvogn.

Jeg vil derfor meget anbefale, at det Ændringsforslag, jeg har stillet til Motorloven, vedtages. Blicher det vedtaget, tror jeg, man kan være overbevist om, at Motorulykkernes Antal vil gaa betydeligt ned.

J. P. Jensen: Et Mindretal, de ærede Medlemmer Hr. Himmelstrup og jeg anbefaler at stemme imod Ændringsforslaget Nr. 10 til Motorlovsforslaget, hvori det foreslaas at forhøje Kørselshastigheden. Vi har lige modtaget Oplysninger gennem Statistiske Efterretninger om de Uheld, der er indtruffet i 1931, foraarsagede af Motor-køretøjer og andre Køretøjer, og det viser sig, at disse Uheld er over 12 000. Deraf er 5 700 paa Personer, eller over Halvdelen, og Halvdelen af disse igen er ret alvorlige; 224 Personer er blevet dræbt. Og Statistikkene viser, at hele Vejen igennem, hvad enten det er Jylland eller Øerne, er Uheldenes Antal lige stort.

Derfor anbefaler vi at stemme imod Ændringsforslag Nr. 10, som vil forhøje Kørehastigheden. Vi vil altsaa blive ved den Hastighed, Lovforslaget indeholder, som er den, vi har nu. Naar 7 000 af disse Uheld, altsaa over Halvdelen, skyldes Køretøjets Tilstand eller Føreren, kan man jo egentlig ikke sige, at man trænger til at komme hurtigere af Sted. Enten forstaar Manden ikke at køre, eller ogsaa er han paavirket, eller Bilen kan ikke standse, fordi Bremserne er i Uorden, der er et eller andet galt. Men det er givet, at med en saadan Fører og en saadan Vogn er der ikke Trang til større Hastighed, og hvis alle kun kørte 30 km i Timen, havde man ikke saa mange Uheld. Det er ikke alene for vedkommende Bilist, det kan være farligt, men Fodgængere eller Cyklister, der færdes paa Vejen, bliver nervøse ved at møde en Bil i den Fart. Det kan kun skabe Forvirring, saa længe man ikke har anderledes nøje Kontrol med Motorførerne, end vi har haft hidtil.

Muligvis vilde det give nogen Forandring, hvis vi kunde nappe nogle flere af Kørekortene i Tilfælde, hvor der er udvist hensynsløs Kørsel, men det kan vi altsaa ikke i Øjeblikket. Derfor anbefaler det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og jeg at stemme imod Ændringsforslaget Nr. 10.

Vejen: Afsnit V i Forslag til Færdselslov omhandler Forebyggelse af Hindringer, Farer og Ulemper for Færdselen, og den første Paragraf i dette Afsnit, § 28, kan man kalde en Ædruelighedsparagraf, idet den siger: „Heste maa ikke betros til og ej